

aflägsnare slägtning. — *b*) Sorgdrägt, sorgkläder. *Anlägga s. efter någon. Lägga af s-en. Bära djup, lätt s.*, sådana kläder, som vid djup, lätt sorg brukas. — *c*) *Gå i s-en*, i sorgledet. — 3) Bekymmer. *Slå bort s-en. Det är min minsta s.*, det bekymrar mig föga. — *Ss. S-beklagelse. -betygelse.*

SORGBESÖK, n. 3. Besök, som göres hos någon, för att beklaga sorgen.

SORGBREF, n. 3. Bref af sorgligt innehåll eller som innehåller nyheten om en persons död. — Skrifves äfv. *Sorgbref*.

SORGBRÖD, n. sing. Ett slags tebröd, som bjudes vid begrafningar. — Äfv. *Sorgebröd*.

SORGBUNDEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Sorgsen*. — *Sorgbundenhet*, f. 3.

SORGDIKT, f. 3. Skaldestycke, verser, författade i anledning af en persons död, eller uttryckande sorgliga känslor.

SORGDOK, n. 3. 1) Svart slöja, som af fruntimmer brukas i sorg. — 2) Svart dok, som bredes öfver hästar vid högtidliga likbegängelser.

SORGDRÄGT, c. 3. Sådan drägt, som efter vedertagen sed bäres, då man har sorg. *Anlägga s. efter någon*. — Äfv. *Sorgdrägt*. — I samma mening brukas *Sorgkappa, -kläder, -klädning, -manschetter, -mantel, -mössa*, m. fl.

SORGESÅNG, m. 3. Se *Sorgdikt*.

SORGETÅG, n. 3. Se *Likprocession*.

SORGFANA, f. 1. Svart fana, som vid förnåma, isynn. furstliga likbegängelser, bäres näst efter sorghästen.

SORGFLOK, n. 3. Svart flor, som i sorg bäres på hatten eller om armen, eller, vid likbegängelser, viradt om prestafven.

SORGFOLK, n. sing. De sörjande vid en persons begrafning.

SORGFRI, a. 2. neutr. — *fritt*. Fri för bekymmer. *En s. ålderdom*. — *Syn.* Bekymmerfri, Sorglös.

SORGFRIHET, f. 3. Frihet ifrån bekymmer.

SORGFRIIT, adv. Utan sorg, bekymmer.

SORGFULL, a. 2. Full af sorg, bekymmer.

SORGFÄLLIG, a. 2. Som har, visar, gör sig, ådagalägger, röjer mycken omsorg. *Vara s. i bevarandet af sin heder. Med s. uppmärksamhet.*

SORGFÄLLIGHET, f. 3. Mycken omsorg. *Med s. arbetad.*

SORGFÄLLIGT, adv. På ett sorgfälligt sätt, med sorgfällighet. *S. arbetad.*

SORGHUS, n. 3. Hus, familj, af hvars medlemmar någon dött. Säges mest i fråga om begrafningar. — Äfv. *Sorgehus*.

SORGHÄST, m. 2. Häst, som en afliden furste i listiden företrädesvis begagnat, och som, klädd med sorgdok och sorgtacke, ledes eller af en riddare i svart rustning rides i sorgetåget vid hans likbegängelse.

SOR GKATTUN, -- ün, n. 3. Sådant slags kattun, som brukas till sorgkläder.

SORGLÄDD, a. 2. neutr. — *klädt*. Klädd i sorgkläder.

SOR GLED, n. 3. Medlersta ledet i en likprocession, eller det, der de sörjande gå. *Gå i s-et.*

SORGLIG, a. 2. Som medför, väcker, orsakar, uttrycker, röjer sorg. *En s. nyhet. S. min. S-t ansigte*. — *Syn.* Se *Bedröflig*.

SORGLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara sorglig; bedröflighet.

SORGLIGT, adv. På ett sorgligt sätt, bedröfligt.

SORGLÖS, a. 2. Se *Sorgfri* och *Bekymmerlös*. — *Sorglöshet*, f. 3. — *Sorglöst*, adv.

SORGMARSCH, m. 3. Marsch, som spelas vid en högtidlig likbegängelse.

SORGMUSIK, -- i'k, m. sing. Det slags musik, som uttrycker sorgliga känslor och uppföres vid sorgliga tillfällen, såsom t. ex. begrafningar.

SORGPAPPER, n. 3. Papper med svarta kanter, till sorgbref o. s. v.

SORGVÅDE, n. 4. Se *Sorgdikt*. — Äfv. *Sorgeqväd*.

SORGSAK, f. 3. *S-er* kallas de mindre klädespersedlar, som af fruntimmer brukas i sorg.

SORGEN, a. 2. neutr. — *et.* 1) (om person) Som är i ett tillstånd af sorg. *Vara s. Sitta s. Se s. ut*. — 2) (om sak) Som innehåller, röjer, uttrycker sorg. *S. sinnessämning. S. uppsyn, min, blick*. — *Syn.* (för begge hem.) Se *Bedröfvad*.

SORGENHET, f. 3. Sorgsen sinnessämning. — *Syn.* Se *Bedröfvelse*.

SORGSPEL, n. 3. Skådespel, som framställer den menskliga kraftens och storhetens kamp emot ödet, på ett sätt, att åskådarna deraf finna sig rörda och upplyftade. — *Syn.* Tragedi.

SORGTID, m. 3. Den sedvanliga tid, hvarunder man bör bära sorg efter en afliden.

SORGTYG, n. 3. Tyg, som brukas till sorgkläder eller sorgsaker.

SORGTÄCKE, n. 4. Svart täcke, som bredes öfver en likkista.

SORGVAGN, m. 2. Svartklädd vagn, som begagnas vid likbegängelser.

SORGÅR, n. 3. Den tid af ett år efter makes död, hvarunder enkling eller enka ej får träda i nytt gifte.

SORK, så'rrk, m. 2. Se *Mullvad*.

SORKKLINA, f. 1. (sjöt.) Ett tåg, som tjenar att fasthålla roret vid dess möjliga lösräckning ifrån ståfven.

SORL, n. 3. 1) Sorlande ljud. *S. af vatten, af en källrännil, bäck. S-et af insekter. S. i halsen, i bröstet*, rosslande. *S. i örat*, stark öronsusning. — 2) Mummel af en hop människor; ljudet af flera personer, som tala på en gång. *S. af talande röster*. — 3) (fig.) Högljudt yttradt missnöje, knot. *Samka s. på någon*, uppreta folk emot honom.

SORLA, v. n. 1. 1) Säges om det sakta ljudet af en rinnande källa, en bäck, rännil, o. s. v. *Bäcken s-r*. — *Syn.* *Porla*. — 2) Säges äfv. om flera till ett sammansmälta, sakta susande eller surrande ljud; äfv. om mumlet af flera på en gång talande människor. *Insekterna s. Folket s-r på gatorna*. — 3) (fig.) Högljudt yttra sitt missnöje, knota. *Folket s-de vid dessa konungens ord*. — 4) Rossla. *Det s-r i bröstet*. — 5) Säges äfv. om ljudet af stark susning i örat. *Det s-r i örat*. — *Sorlande*, n. 4.

SORT, så'rrt, m. 3. (fr. *Sorte*, lat. *Sors*) Slag, art; beskaffenhet. *En god, dålig s. päron. En sorts*, se *Ett slags* (under *Slag*).

SORTERA, sär'rtera, v. a. 1. (fr. *Assortir*) Indela eller ordna efter olika sorter. *S. varor, ull. S. ihöp*, sammanlägga, förena föremål, som höra till samma sort. — *S. sig*, v. r. Förse sig med alla sorter af något. *S. sig med kramvaror*. — *S-d*, part. pass. *S-e varor*. Betyder, då det brukas adjektivt: Försedd med alla sär-